

מ"ת 11377/10/14 - עבדאללה חטיב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 11377-10-14 מדינת ישראל נ' ח'טיב(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מבקש	עבדאללה חטיב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיין מחדש בהחלטת המעצר בעניינו של המבקש.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח וכן עבירות נוספות. כתב האישום מתייחס לאירוע שהתרחש בתאריך 9.9.14 בשעות הערב ויתואר להלן.

בתחילה, יוחסה למבקש עבירה של ניסיון רצח (ועבירות נלוות אחרות), אולם לאחר פטירת המנוח (בתאריך 27.10.14) תוקן כתב האישום לעבירת רצח. בנוסף למבקש, הואשמו שניים נוספים בכתב האישום (משיבים 2 ו 3), להם יוחסו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט.

בתאריך 29.10.14 (עוד טרם פטירת המנוח), הורה בית המשפט (כב' השופטת בש) על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, וזאת בהסכמתו.

בתאריך 17.2.15 ניתנה על ידי החלטה הנוגעת למשיבים 2 ו 3. במסגרת החלטה זו הובא פירוט של הראיות הלכאוריות כנגד שלושת המשיבים. אפנה, להרחבה, להחלטה זו.

אזכיר, בקצרה, כי האירוע המיוחס למבקש התרחש בתאריך 9.9.14 במגדל כרם. באותו ערב, התפתח אירוע אלים בין המנוח לבין המשיב 2, במהלכו היכה המנוח את המשיב 2. כפי שציינתי בהחלטתי לעיל, עלה מהראיות כי המשיב 2 חזר לביתו - שם שהו אותה עת המבקש (המשיב 1) והמשיב 3, וסיפר להם כי הותקף על ידי המנוח. אז, החליטה החבורה לגמול למנוח. בהמשך, יצאו השלושה בשני רכבים לעבר המקום בו שהה המנוח - המבקש נסע ברכב אחד; ושני הנאשמים הנותרים נסעו ברכב אחר. כאשר הגיע המבקש בסמוך למקום בו עמד המנוח, במרכז הכפר, הוא האט את נסיעתו וירה באמצעות אקדח כארבע יריות לעבר המנוח

ממרחק של כ 4 מטרים.

כפי שעולה מהחלטתי לעיל (הגם שהיא התייחסה בעיקר למשיבים 2 ו 3) וכפי שעולה מתיק החקירה וכן מפרוטוקול הדיון בתיק העיקרי, המבקש זוהה כיורה לעבר המנוח וזאת על ידי מספר עדים (אחמד חמדאן, מוחמד ג'אבר ומאמון ג'אבר). זאת ועוד, המבקש, אשר טען כי כלל לא היה בזירה זוהה על ידי אחרים (מוחמד חמוד, מוחמד סרחאן ובאופן עקיף ונסיבתי גם על ידי מונזר אליאס) וזאת כאשר הגיע עם רכבו, שניות ספורות לאחר הירי (כ 200 מטר ממקום הירי לעבר המנוח), לפקק תנועה בכפר, ואז ירה מתוך הרכב באוויר כדי לפנות את התנועה ועל מנת להימלט.

טוען המבקש, כי הראיות כנגדו נחלשו עד מאוד וזאת משום סתירות שנפלו בעדויות העדים ומשום שחלק מהעדים (אלה לגבי אירוע הירי באוויר בפקק התנועה) הוכרזו כעוינים. המבקש העלה את טענותיו במסגרת טיעוניו הכתובים וכן חזר עליהם במהלך הדיון שהתקיים בפניי בתאריך 11.1.16. במסגרת זו, הועלו שלל טענות כנגד כל אחד מהעדים לעיל. לגבי שלושת העדים שהיו עדים לירי לעבר המנוח נטען כי מדובר בחבריו ובקרוכי משפחתו של המנוח וכן הועלו סתירות שונות וטענות נוספות (לדוגמה, כי גרסתם "ניזונה" מסרטי אבטחה); ולגבי העדים העוינים, נטען כי בעת שנחקרו במשטרה הם מסרו את ששמעו מאחרים ותו לא. עוד נטען, כי לא מן הנמנע שברכב המיצובישי (הרכב בו על פי הנטען ישב המבקש וממנו ירה לעבר המנוח), היה אדם נוסף.

עיינתי לצורך מתן ההחלטה בבקשה זו בפרוטוקולי הדיונים וכן עיינתי בשנית בחומר החקירה. לטעמי, לא חל כרסום במצע הראייתי הלכאורי כנגד המבקש ומאליו יוצא שלא חל כרסום שיש בו להביא למסקנה כי "הקערה נהפכה על פיה".

מרבית טענות המבקש הינן בנוגע למהימנות העדים. מלאכת קביעת ממצאי מהימנות מסורה למותב היושב בדיון ושומע את הראיות. לא מצאתי ולו טיעון אחד של ממש שיש בו, במסגרת בקשה לעיון חוזר, להביא למסקנה כי חל כרסום של ממש בראיות לכאוריות אלה. גם הטענה שייתכן ואדם נוסף ישב ברכב המיצובישי, לא בוססה במידה מספקת, ולו בשלב זה. זאת ועוד, אף אם אניח כי היה אדם נוסף ברכב, הרי ששלושת העדים לעיל מסרו באופן פוזיטיבי כי המבקש הוא זה שירה.

נקבע בפסיקה, כי כדי להצליח בטענה של כרסום בחומר הראיות יש להצביע על שינוי דרמטי בבסיס הראיות עליו נשענת המאשימה. מדובר בכרסום שיהיה בו כדי להטות את הכף, או כפי שנאמר לא פעם: "**להפוך את הקערה על פיה**" (ור' לדוגמה בהקשר זה את בש"פ 8093/09 **פלוני נ' מ"י**, 22.10.09; ובש"פ 4794/95 **שאבי נ' מ"י**, 6.8.95). עוד נקבע, שכדי להראות כרסום שכזה יש להצביע על פרכות מהותיות וגלויות לעין; וה"מהפך" צריך להיות גלוי על פני הראיות.

זאת ועוד, העובדה כי שלושה מהעדים שצינו לעיל (שמסרו אודות האירוע בפקק התנועה) הוכרזו כעוינים, אין בה כדי להביא למסקנה שחל כרסום משמעותי בראיות. כנגד שניים מהעדים העוינים (מוחמד סרחאן ומוחמד

חמוד) הוצאו צווי הבאה ועויותם היתה ברורה ובולטת. כפי שנאמר בבש"פ 770/10 פלוני נ' מ"י, 11.3.10 " . גרסה חדשה של עד אינה מאינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית" (וכן ר' בנדון האמור בבש"פ 2159/03 חזיזה נ' מ"י, 25.3.03).

לסיום, אפנה לאמור בבש"פ 2642/14 אנדרי פילין נ' מ"י, 11.5.14 שם צוינו הדברים הבאים:

"כלל הוא כי בקשה לעיון חוזר על יסוד עילה בדבר חולשת הראיות עקב התפתחות במשפט תתקבל רק כאשר חל "שינוי דרמטי" במערכת ראיות התביעה. בהעדר כרסום משמעותי במסכת הראיות, אין בית המשפט נוהג להפוך את ההחלטה המקורית. . . . הטעם בדבר הוא כי מטרת ההחלטה למעצר עד סיום ההליכים אינה ששופט המעצרים יאמר דברו בכל שלב ושלב של המשפט, תוך כדי מתן מעין "הכרעת דין זוטא". לשון אחרת: משנקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה, אין זה מן הראוי כי התמונה הראייתית תיבדק מחדש שלב שלב - על העליות ומורדות בכגון דא, שלרוב אף הן עניין של התרשמות - מבלי שתוצג התמונה המלאה".

סוף דבר, אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר.

המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ו, 14 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.